

സൂറ- 28 / അൽ ഖസ്യസ്

സൂക്തം: 18-22

പ്രവാചകന്മാരുടെ പലായനത്തിന്റെ സമയവും ലക്ഷ്യവും മാർഗ്ഗവുമെല്ലാം അല്ലാഹു നേരത്തേ നിർദ്ദേശിച്ചിട്ടുണ്ടായിരിക്കും. അഭൂതികമായ മാർഗ്ഗദർശനങ്ങളൊന്നുമില്ലാതെ അല്ലാഹുവിന്റെ സംരക്ഷണത്തിൽ പ്രതീക്ഷയർപ്പിച്ചുകൊണ്ടുള്ളതായിരുന്നു മുസാ(അ)യുടെ പ്രവാചകത്വപൂർവ്വ പലായനം. സത്യത്തിന്റെ മാർഗ്ഗത്തിൽ കൊടിയ പരീക്ഷണങ്ങളിലകപ്പെടുന്ന എല്ലാവർക്കും ഇതിൽ വലിയ പാഠമുണ്ട്. അല്ലാഹുവിൽ സർവ്വസം സമർപ്പിച്ചുകൊണ്ട് മുന്നോട്ടു പോകുന്നവരെ അവൻ കൈവിടില്ല എന്നതാണ്. അവരെ അവൻ ഏതെങ്കിലും സുരക്ഷിത സങ്കേതത്തിലെത്തിക്കും.

18. പിറ്റേന്ന് പ്രഭാതത്തിൽ അദ്ദേഹം ഭീതിതനായി നാലുപാടും നിരീക്ഷിച്ചുകൊണ്ട് നഗരത്തിലേക്കിറങ്ങി. അപ്പോഴതാ ഇന്നലെ തന്നോട് സഹായമഭ്യർഥിച്ചവൻ ഇന്നും സഹായത്തിനായി നിലവിളിക്കുന്നു. മുസാ അവനോട് കയർത്തു: തീർച്ചയായും വല്ലാത്ത വഴക്കായി തന്നെയാണ് നീ.

فَأَصْبَحَ فِي الْمَدِينَةِ خَائِفًا يَتَرَقَّبُ فَإِذَا الَّذِي اسْتَنْصَرَهُ بِالْأَمْسِ يَسْتَصْرِخُهُ قَالَ لَهُ مُوسَى إِنَّكَ لَغَوِيٌّ مُّبِينٌ ﴿١٨﴾

19. തുടർന്ന് മുസാ തന്റെയും അവന്റെയും ശത്രുവായിട്ടുള്ളയാളെ പിടിക്കാൻ തുനിഞ്ഞപ്പോൾ അവൻ വിളിച്ചുപറഞ്ഞു: ഹേ, മുസാ, നീ ഇന്നലെ ഒരാളെ കൊന്നിട്ടുള്ളതുപോലെ ഇന്ന് എന്നെയും കൊല്ലാൻ തുനിയുകയാണോ? ഇന്നാട്ടിലെ മഹാ ഗുണ്ടയാവാൻ തന്നെയാണ് നിന്റെ ഭാവം. സംസ്കർത്താക്കളുടെ കൂട്ടത്തിലാവുകയല്ല നിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം.

فَلَمَّا أَنْ أَرَادَ أَنْ يَنْطِشَ بِالَّذِي هُوَ عَدُوٌّ لَهُمَا قَالَ يَا مُوسَى أَتُرِيدُ أَنْ تَقْتُلَنِي كَمَا قَتَلْتَ نَفْسًا بِالْأَمْسِ إِنْ تُرِيدُ إِلَّا أَنْ تَكُونَ جَبَّارًا فِي الْأَرْضِ وَمَا تُرِيدُ أَنْ تَكُونَ مِنَ الْمُصْلِحِينَ ﴿١٩﴾

20. ഒരാൾ നഗരപ്രാന്തത്തിൽനിന്ന് ഓടി വന്നിട്ട് പറഞ്ഞു: ഓ മുസാ, നാട്ടുമുഖ്യന്മാർ സഭ കൂടി നിന്നെ വധിക്കാൻ ആലോചിക്കുന്നുണ്ട്. ഉടനെ നാടുവിട്ടുകൊള്ളുക. ഞാൻ നിന്റെ ഗുണകാംക്ഷിയാകുന്നു.

وَجَاءَ رَجُلٌ مِّنْ أَقْصَى الْمَدِينَةِ يَسْعَى قَالَ يَا مُوسَى إِنَّ الْمَلَائِكَةَ يَأْتَمِرُونَ بِكَ لِيُقْتَلُوكَ فَاخْرُجْ إِنِّي لَكَ مِنَ النَّاصِحِينَ ﴿٢٠﴾

18-20

നഗരത്തിൽ (അദ്ദേഹം ഇറങ്ങി) = فِي الْمَدِينَةِ = പ്രഭാതം(ത്തിൽ) ആയി = فَأَصْبَحَ
അപ്പോഴതാ = فَإِذَا ഭീതിതനായി (നാലുപാടും) നിരീക്ഷിച്ചുകൊണ്ട് = يَتَرَقَّبُ
ഇന്നലെ = بِالْأَمْسِ തന്നോട് സഹായമഭ്യർഥിച്ചവൻ = اسْتَنْصَرَهُ =
അവനോടു പറഞ്ഞു (കയർത്തു) = قَالَ لَهُ مُوسَى = തന്നോട് സഹായത്തിനായി നിലവിളിക്കുന്നു = يَسْتَصْرِخُهُ =
തെളിഞ്ഞ (വല്ലാത്ത) = مُّبِينٌ = തീർച്ചയായും നീ മുഖൻ, വഴിപിഴച്ചവൻ തന്നെയാണ് = لَغَوِيٌّ =
പിടിക്കാൻ = يَنْطِشَ (തുടർന്ന്) അദ്ദേഹം തുനിഞ്ഞപ്പോൾ = أَرَادَ =
അവൻ (വിളിച്ചു) പറഞ്ഞു = قَالَ അവർ രണ്ടു പേരുടെയും ശത്രുവായിട്ടുള്ളവനെ = بِالَّذِي هُوَ عَدُوٌّ لَهُمَا =
നീ എന്നെ കൊല്ലാൻ = أَتُرِيدُ = നീ ഉദ്ദേശിക്കുക, തുനിയുകയാണോ = تُرِيدُ = ഹേ, മുസാ = يَا مُوسَى =
നീ ഒരു ജീവനെ (ഒരാളെ) കൊന്നിട്ടുള്ളതുപോലെ = كَمَا قَتَلْتَ نَفْسًا =

നീ ഉദ്ദേശിക്കുന്നില്ല (നിന്റെ ഭാവം) = **إِن تُرِيدُ** = ഇന്നലെ = **بِالْأَمْسِ**
 നിഷ്ഠൂര മർദ്ദകൻ ആവാൻ അല്ലാതെ (മഹാഗുണ്ടയാവാൻ തന്നെയാണ്) = **إِلَّا أَنْ تَكُونَ جَبَّارًا**
 നീ ഉദ്ദേശിക്കുന്നില്ല (നിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം അല്ല) = **وَمَا تُرِيدُ** ഭൂമിയി(ഈ നാട്ടി)ൽ = **فِي الْأَرْضِ**
 സംസ്കർത്താക്കളുടെ കൂട്ടത്തിൽ പെട്ടവൻ = **مِنَ الْمُصْلِحِينَ** നീ ആകുവാൻ = **أَنْ تَكُونَ**
 നഗരപ്രാന്തത്തിൽനിന്ന്, നഗരകേന്ദ്രത്തിൽനിന്ന് = **مِنْ أَقْصَى الْمَدِينَةِ** ഒരാൾ വന്നു = **وَجَاءَ رَجُلٌ**
 ഓ മുസാ = **يَا مُوسَى** അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു = **قَالَ** ഓടിക്കൊണ്ട്, പ്രയത്നിച്ചുകൊണ്ട് = **يَسْعَى**
 നിന്നെ വധിക്കാൻ = **بِكَ لِيَقْتُلُوكَ** നാട്ടുമുഖ്യന്മാർ സഭകൂടി ആലോചിക്കുന്നുണ്ട് = **إِنَّ الْمَلَائِكَةَ يَتَمَيَّرُونَ**
 (ഉടൻ നാടുവിട്ടു പൊയ്ക്കൊള്ളുക) അതിനാൽ നീ പുറപ്പെടുക = **فَاخْرُجْ**
 ഗുണകാംക്ഷികളിൽ പെട്ടവനാകുന്നു = **مِنَ النَّاصِحِينَ** ഞാൻ നിനക്ക് (നിന്റെ) = **إِنِّي لَكَ**

നീക്കു പറ്റിയ കൈയബദ്ധത്തിന്റെ ഗൗരവമോർത്ത് മുസാ (അ) ചകിതനായി. വരേണ്യ വർഗത്തിൽപ്പെട്ട ഒരു പൗരൻ കൊല്ലപ്പെട്ടത് ആളുകൾ അറിയാതെ പോകില്ല. കൊലയാളിയെ തെരഞ്ഞു പിടിച്ച് വിചാരണ ചെയ്യാൻ ജനങ്ങളും ഭരണകൂടവും ശ്രമിക്കുമെന്ന കാര്യം ഉറപ്പാണ്. അടിമ വിഭാഗത്തിൽപ്പെട്ടവനാണ് പ്രതിയെന്നറിയുമ്പോൾ കുറ്റത്തിന്റെ ഗൗരവവും ശിക്ഷയുടെ കാഠിന്യവും കൂടും. അതുകൊണ്ട് ആരെങ്കിലും തന്നെ സംശയത്തോടെ നോക്കുന്നുണ്ടോ, താനാണ് കൊലയാളിയെന്ന് തിരിച്ചറിയുന്നുണ്ടോ എന്നൊക്കെ ജാഗ്രതയോടെ നിരീക്ഷിച്ചുകൊണ്ടാണ് പിറ്റേന്ന് അദ്ദേഹം നഗരത്തിലേക്കിറങ്ങിയത്. ഭയത്തോടെ, അനിഷ്ടം പ്രതീക്ഷിച്ചുകൊണ്ട് നിരീക്ഷിക്കുന്നതിന് **خَائِفًا يَتَرَقَّبُ** എന്നു പറയും.

മുസാ നബിയുടെ ഭയം അസ്ഥാനത്തായിരുന്നില്ല. കൊലപാതകം നാട്ടിൽ വൻ വാർത്തയാവുകയും മുസാ സംശയിക്കപ്പെടുകയും കേസ് ഭരണകൂട്ടത്തിന്റെ പരിഗണനയിലെത്തുകയും ചെയ്തിരുന്നു. അദ്ദേഹം അങ്ങനെ നടക്കുമ്പോഴതാ ഒരു നിലവിളി കേൾക്കുന്നു. നോക്കുമ്പോൾ ഇന്നലെ താൻ രക്ഷിച്ച ഇസ്രാഇൽപ്പുത്രൻ ഇന്നു തന്നോട് സഹായം തേടുകയാണ്. ഏറക്കൂടെ പര്യായങ്ങളാണ് **استعانة - استصراخ - استنصار** എന്നീ പദങ്ങൾ. ആദ്യത്തേത് സാമാന്യമായ സഹായാർഥന. രണ്ടാമത്തേത് സഹായത്തിനു വേണ്ടിയുള്ള നിലവിളി. മൂന്നാമത്തേത് സഹായത്തിനുവേണ്ടി താഴ്മയോടെ നടത്തുന്ന പ്രാർഥനയും.

ആ ഇസ്രാഇലി ഇന്നും അടിപിടികൂടുന്നത് ഒരു വിബ്ബിയുമായി തന്നെയാണ്. ഇതുകണ്ട് മുസാ(അ) അയാളോട് കോപിച്ചു: “തീരെ ബുദ്ധിപ്പെട്ട വഴക്കായി തന്നെയാണ് നീ.” മൗഢ്യവും അവിവേകവും മുത്ത അവസ്ഥയായ **غواية** -ൽനിന്നുള്ള കർത്യപദമാണ് **غوي**. വഴക്കായികളായ സ്വന്തക്കാരെ ആപത്തിൽനിന്ന് രക്ഷിക്കുന്ന വിവേകശാലികൾ ആപത്തിൽ ചെന്നുചാടിയവരുടെ മൗഢ്യത്തെയും അവിവേകത്തെയും ആക്ഷേപിക്കുക സാധാരണമാണല്ലോ. ഇങ്ങനെ ആക്ഷേപമുതിർത്തുകൊണ്ട് മുന്നോട്ടുവരുന്ന മുസാ(അ) തന്നെ ആക്രമിക്കാൻ തുനിയുകയാണെന്നാണ് വിഡ്ഢിയായ ഇസ്രാഇലി കരുതിയത്. തുടർന്ന് അയാൾ വിളിച്ചുപറഞ്ഞു: “ഇന്നലെ ഒരാളെ കൊല ചെയ്തതുപോലെ ഇന്ന് എന്നെയും കൊല്ലാൻ തുനിയുകയാണോ നീ? നാട്ടിൽ മഹാ ഗുണ്ടയാവാൻ തന്നെയാണ് നീ ശ്രമിക്കുന്നത്. അല്ലാതെ മദ്യാദിക്കാരനാവാൻല്ല.” ഈ പ്രസ്താവന നടത്തിയത് ഇസ്രാഇൽപ്പുത്രൻ.

അയാളുടെ പ്രതിയോഗിയായ വിബ്ബിയായിരുന്നുവെന്നും അയാൾ തന്റെ പ്രതിയോഗിയായ ഇസ്രാഇൽപ്പുത്രനിൽനിന്ന് തലേനത്തെ സംഭവം അറിഞ്ഞിട്ടുണ്ടായിരിക്കണമെന്നും ഇമാം റാസൂലി ഉൾപ്പെടെയുള്ള ചില വ്യാഖ്യാതാക്കൾ അഭിപ്രായപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. സൂക്തത്തിന്റെ പ്രത്യക്ഷഘടന അതാണ് താൽപര്യപ്പെടുന്നത്. കൂടാതെ **... مِنَ الْمُصْلِحِينَ** എന്ന വാക്യം ഒരു സത്യനിഷേധിയുടേതായിരിക്കാനേ തരമുള്ളൂ എന്നും അദ്ദേഹം നിരീക്ഷിക്കുന്നു. കൂടുതൽ യുക്തിസഹമായിട്ടുള്ളതും അധിക പണ്ഡിതന്മാർ സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ളതും ആദ്യത്തെ വ്യാഖ്യാനമാകുന്നു.

വിബ്ബിയെ **عَدُوًّا لَهَا** -രണ്ടു പേരുടെയും ശത്രു- എന്ന് വിശേഷിപ്പിച്ചത് അയാൾക്കും മുസാ നബിക്കുമിടയിൽ വ്യക്തിപരമായ വല്ല ശത്രുതയും നിലനിൽക്കുന്നതുകൊണ്ടല്ല. വിബ്ബികൾ പൊതുവിൽ മുഴുവൻ ഇസ്രാഇൽപ്പുത്രരുടെയും ശത്രുക്കളായതിനാൽ മുസായുടെയും ശത്രുവാകുന്നു എന്ന അർത്ഥത്തിലാണ്.

യഥാർത്ഥത്തിൽ മുസാ(അ) തുനിഞ്ഞത് ഇസ്രാഇൽപ്പുത്രനെ മർദ്ദിക്കുന്ന വിബ്ബിയെ പിടിച്ചുമാറ്റാനായിരുന്നു. കൈയേറ്റം ചെയ്യുന്നതിനും ഉഗ്രമായി പ്രഹരിക്കുന്നതിനും ബലമായി പിടിക്കുന്നതിനും **بسط** ഉപയോഗിക്കും. ഒടുവിലത്തേതാണ് ഇവിടെ ഉദ്ദേശിച്ച അർത്ഥം. മറ്റർത്ഥങ്ങളാണുദ്ദേശ്യമെങ്കിൽ മുൻ സംഭവത്തിൽ പറഞ്ഞതുപോലെ **أراد ان يكر** എന്നു പറയുമായിരുന്നുവല്ലോ. എല്ലാം അടക്കി ഭരിക്കുന്നവൻ, സ്വേച്ഛാധികാരി, അനന്തരഫലം പരിഗണിക്കാതെ ആളുകളെ കൈയേറ്റം ചെയ്യുന്നവൻ എന്നെല്ലാം **جبار** -ന് അർത്ഥമുണ്ട്. ഒടുവിൽ പറഞ്ഞതാണ് ഇവിടെ ഉദ്ദേശ്യം. സംസ്കരണത്തിനും ഒത്തുതീർപ്പിനും ഉള്ള പ്രവർത്തനമായ **اصلاح** -ൽനിന്നുള്ള ബഹുവചന കർത്യപദമാണ് **مصلحون**. കലഹിക്കുന്നവർക്കിടയിൽ നീതിപൂർവ്വം ഒത്തുതീർപ്പുണ്ടാക്കുന്ന സംസ്കരണ പ്രവർത്തകനാവുകയല്ല, പ്രത്യുത ആളുകളെ മേക്കിട്ടു കയറി ഗുണ്ടയാവുകയാണ് നിന്റെ ലക്ഷ്യമെന്നാണ് ഇസ്രാഇലി പറയുന്നത്. അയാൾ തന്റെ പ്രതിയോഗിയായ ഇസ്രാഇൽപ്പുത്രനിൽനിന്ന് തലേനത്തെ സംഭവം അറിഞ്ഞിട്ടുണ്ടായിരിക്കണമെന്നും.

ഇതുകേട്ടതോടെ ഇന്നലെത്തെ കൊലപാതകം നടത്തിയത് മുസാ ആണെന്ന് ജനങ്ങൾക്ക് ഉറപ്പായി. വിവരം ഉടനെ കൊട്ടാരത്തിലെത്തി. ഫറവോനും പ്രമാണിമാരും ചേർന്ന് അദ്ദേഹത്തിനു വധശിക്ഷ വിധിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇതൊക്കെയാണ് സംഭവിക്കുക എന്നറിയാവുന്നതുകൊണ്ട് മുസാ

പിന്നീട് സ്വഭവനത്തിലേക്ക് പോയില്ല. വധശിക്ഷയിൽനിന്ന് രക്ഷപ്പെടാൻ വഴിയായലോചിച്ചുകൊണ്ട് തെരുവിൽ തന്നെ തങ്ങി.

ഇതിനിടെ ഒരാൾ ഓടിവന്ന് മുസാ നബിയോട് പറഞ്ഞു: 'നാട്ടുമുഖ്യന്മാർ നിങ്ങളെക്കുറിച്ച് ആലോചിക്കാൻ ഉന്നതതല യോഗം ചേർന്നിരിക്കുകയാണ്. നിങ്ങളെ കൊന്നുകളയാനാണ് അവർ വിധിക്കുക. ഉടനെ ഈ നാട്ടിൽ നിന്ന് പലായനം ചെയ്തുകൊള്ളുക. നിങ്ങളെ വിരട്ടാൻ വേണ്ടി വെറുതെ പറയുകയല്ല. നിങ്ങളുടെ നിസാർഥനായ ഗുണകാംക്ഷിയായതുകൊണ്ട് ഉപദേശിക്കുകയാണ്.' ഇയാൾ വന്നത് أَقْصَى الْمَدِينَةِ-ൽനിന്നാണെന്ന് പറയുന്നു. നഗരത്തിന്റെ അറ്റം എന്നാണതിന്റെ ഭാഷാർഥം. നഗരപ്രാന്തമാണ് വിവക്ഷ. ചില വ്യാഖ്യാതാക്കളുടെ വീക്ഷണത്തിൽ രാജകൊട്ടാരവും പ്രഭുസഭയും എല്ലാം ഉൾപ്പെടുന്ന ഭരണസിരാകേന്ദ്രമാണ് أَقْصَى الْمَدِينَةِ. പണ്ടുകാലത്ത് ചില രാജാക്കന്മാർ കൊട്ടാരവും രാജധാനിയും പണിതിരുന്നത് തലസ്ഥാന നഗരത്തിന്റെ ഏതെങ്കിലും ഒരറ്റത്തായിരുന്നുവത്രെ. ശത്രുക്കളുടെ ആഗമനം അവർ നഗരത്തിലെത്തുന്നതിനു മുന്നേ അറിയുന്നതിനും അവരെ നഗരത്തിൽ പ്രവേശിക്കാനനുവദിക്കാതെ പ്രതിരോധിക്കാനും സൗകര്യപ്പെടുന്നതിനു വേണ്ടിയായിരുന്നുവത്രെ ഇത്.

സഭകൂടി കാര്യലോചന നടത്തുന്നതിനാണ് تَأْتِي. എന്നു പറയുക. ഭരണകൂടങ്ങളുടെ ഉന്നതതല സമ്മേളനത്തിന് مَوْتَرٌ എന്നു പറയും. (ഞാൻ നിങ്ങളുടെ ഗുണകാംക്ഷികളിൽപ്പെട്ടവനാകുന്നു) എന്നു എടുത്തു പറഞ്ഞതിന്റെ ഔചിത്യമിതാണ്. അന്ന് നിലനിന്നിരുന്ന ഇസ്രാഇലി-ഖിബ്തി ബന്ധത്തിന്റെ പശ്ചാത്തലത്തിൽ ഒരു ഖിബ്തി ഇസ്രാഇല്യൻ രക്ഷാമാർഗ്ഗം ഉപദേശിക്കുക ഇസ്രാഇല്യൻ പ്രതീക്ഷിക്കുന്ന കാര്യമല്ല. അങ്ങനെ വല്ലവരും ചെയ്യുന്നുവെങ്കിൽ അത് വെറുതെ തങ്ങളെ കബളിപ്പിക്കലും ഭയപ്പെടുത്തലുമായി തോന്നാൽ സാധ്യതയുണ്ടായിരുന്നു. തന്നെ അങ്ങനെ സംശയിക്കേണ്ട എന്നുണർത്തുകയാണ് ആഗതൻ. ഓടുന്നതിനും ക്ലേശകരമായ പ്രയത്നത്തിനും جَاءَ يَسْعَى എന്നു പറയും. جَاءَ يَسْعَى-ഓടിക്കിട്ടാവുന്നു. സംഗതി സത്യവും അതീവ ഗുരുതരവുമാണെന്ന് ധനിപ്പിക്കുകയാണീ പ്രയോഗം. ഇങ്ങനെ ഒരാൾ വന്ന് മുസാ(അ)ക്ക് മുന്നറിയിപ്പു നൽകിയ കാര്യം ബൈബിൾ പരാമർശിക്കുന്നില്ല. രണ്ടാം ദിവസം അടിപിടി കൂടിയത് രണ്ട് ഇസ്രാഇല്യർ തമ്മിലായിരുന്നു എന്നാണ് ബൈബിൾ പറയുന്നത്.

മുസാ(അ)യോട് ഓടിപ്പോകാൻ ഉപദേശിച്ച മനുഷ്യന്റെ പേരോ വംശമോ വുർആൻ പറയുന്നില്ല. അയാൾ ഇസ്രാഇല്യൻ ആയിരുന്നുവെന്ന് ചില വ്യാഖ്യാതാക്കൾ പറയുന്നു. ചിലർ സത്യവിശ്വാസിയായ ഖിബ്തിയായിരുന്നുവെന്നാണ് പറയുന്നത്.

അയാൾ ഹറവോന്റെ കുടുംബക്കാരനുമാണ്. തന്റെ സത്യവിശ്വാസം ഒളിച്ചുവെച്ചിരിക്കുകയായിരുന്നു. ചില നിവേദനങ്ങളിൽ ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ പേര് ശിമോൻ എന്നും ചിലതിൽ ഹെസഖിയേൽ എന്നും പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. സംഭവം നടക്കുന്ന കാലത്ത് മുസാ(അ)ക്ക് പ്രവാചകത്വം ലഭിച്ചിരുന്നില്ല. അതുകൊണ്ട് ആഗതൻ അദ്ദേഹത്തിൽ വിശ്വസിച്ച ശിഷ്യനാവാൻ സാധ്യമല്ല. ഇസ്രാഇല്യർ ഈജിപ്തിൽ ആധ്യവർഗമായി വാണിരുന്ന കാലത്ത് ചില ഖിബ്തികൾ

അവരുടെ മതം സ്വീകരിക്കുകയും ക്രമേണ ഇസ്രാഇല്യരായിത്തീരുകയും ചെയ്യാറുണ്ടായിരുന്നു. ഇവിടെ സൂചിപ്പിക്കപ്പെട്ട വ്യക്തി അത്തരത്തിലൊരാളായിരിക്കാവുന്നതാണ്. മുസാ(അ)ക്ക് പ്രവാചകത്വം ലഭിക്കുകയും അദ്ദേഹം ഹറവോന്റെ എതിരാളിയായി രംഗത്തുവരികയും ചെയ്ത ശേഷം സത്യാനുഷകരായ ചില ഖിബ്തികൾ രഹസ്യമായി അദ്ദേഹത്തിൽ വിശ്വസിക്കുകയും നിർണായക ഘട്ടങ്ങളിൽ മുസാ(അ)ക്കു വേണ്ടി വാദിക്കുകയും ചെയ്തതായി വുർആൻ സൂചിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്.

وَقَالَ رَجُلٌ مُّؤْمِنٌ مِّنْ آلِ فِرْعَوْنَ يَكْتُمُ إِيمَانَهُ أَتَقْتُلُونَ رَجُلًا أَنْ يَقُولَ رَبِّيَ اللَّهُ وَقَدْ جَاءَكُمْ بِالْبَيِّنَاتِ مِنْ رَبِّكُمْ وَإِنْ يَكُ صَادِقًا يُصِيبْكُمْ بَعْضَ الَّذِي يَعِدُكُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ مُسْرِفٌ كَذَّابٌ ﴿٢٨﴾

(ഈ സന്ദർഭത്തിൽ ഹറവോൻ കുടുംബത്തിൽനിന്നുള്ള ഒരാൾ- അയാൾ തന്റെ സത്യവിശ്വാസം ഒളിച്ചുവെച്ചിരിക്കുകയായിരുന്നു- പറഞ്ഞു: എന്റെ വിധാതാവ് സാക്ഷാൽ ദൈവമാകുന്നു എന്നു പറഞ്ഞതിന്റെ പേരിൽ ഒരാളെ കൊന്നുകളയുകയോ? അതും അദ്ദേഹം വിധാതാവിങ്കൽനിന്നുള്ള പ്രമാണങ്ങളുമായി നിങ്ങളുടെ മുന്നിൽ വന്നിരിക്കെ? അദ്ദേഹം പറയുന്നത് കള്ളമാണെങ്കിൽ ആ കള്ളം തന്നെ അദ്ദേഹത്തെ തിരിച്ചടിച്ചുകൊള്ളും. മറിച്ച് അദ്ദേഹം പറയുന്നത് സത്യമാണെങ്കിലോ, അദ്ദേഹം താക്കീതു ചെയ്യുന്ന വിപത്തുകളിൽ ചിലത് തീർച്ചയായും നിങ്ങളെ ബാധിക്കുന്നതാകുന്നു. അതിരൂപിത കൊടും നൂണയന്മാരായ ആരെയും അല്ലാഹു ലക്ഷ്യത്തിലേക്ക് നയിക്കുകയില്ല-40:28). ഒരുപക്ഷേ, ആത്മരക്ഷാർഥം ഈജിപ്ത് വിടാൻ മുസാ(അ)യെ ഉപദേശിച്ച വ്യക്തി തന്നെയാവാം പിന്നീട് അദ്ദേഹത്തിനു വേണ്ടി വാദിച്ച സത്യവിശ്വാസിയായ ഈ മനുഷ്യൻ.

21. ഉടനെ അദ്ദേഹം ഭയചകിതനായി ചുറ്റും നിരീക്ഷിച്ചുകൊണ്ട് അവിടെനിന്ന് പുറപ്പെട്ടു. അദ്ദേഹം പ്രാർഥിച്ചു: 'എന്റെ നാഥാ, ഈ മർദ്ദകജനത്തിൽനിന്ന് എന്നെ രക്ഷിക്കേണമേ.'

فَخَرَجَ مِنْهَا خَائِفًا يَتَرَقَّبُ قَالَ رَبِّ نَجِّنِي مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٢١﴾

22. അദ്ദേഹം മിദ്യാൻ ദിശയിലേക്ക് തിരിഞ്ഞപ്പോൾ ആത്മഗതം ചെയ്തു: എന്റെ നാഥൻ എന്നെ ശരിയായ വഴിക്ക് നയിക്കുമെന്ന് പ്രതീക്ഷിക്കാം.

وَلَمَّا تَوَجَّهَ تَلْقَاءَ مَدْيَنَ قَالَ عَسَىٰ رَبِّي أَن يَهْدِيَنِي سَوَاءَ السَّبِيلِ ﴿٢٢﴾

21,22

ഉടനെ അവിടെനിന്ന് അദ്ദേഹം പുറപ്പെട്ടു = فَخَرَجَ مِنْهَا

അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു (പ്രാർഥിച്ചു) = قَالَ ഭയചകിതനായി (ചുറ്റും നിരീക്ഷിച്ചുകൊണ്ട്) = خَائِفًا يَتَرَقَّبُ

ഈ മർദ്ദക ജനത്തിൽനിന്ന് = مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ എന്റെ നാഥാ എന്നെ രക്ഷിക്കേണമേ = رَبِّ نَجِّنِي

മദ്യനൂ നേരെ (മിദ്യാൻ ദിശയിലേക്ക്) = تَلْقَاءَ مَدْيَنَ അദ്ദേഹം തിരിഞ്ഞപ്പോൾ = وَلَمَّا تَوَجَّهَ

അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു (ആത്മഗതം ചെയ്തു) = قَالَ

ശരിയായ വഴിക്ക് = سَوَاءَ السَّبِيلِ എന്റെ നാഥൻ എന്നെ നയിക്കുമെന്നു പ്രതീക്ഷിക്കാം = عَسَىٰ رَبِّي أَن يَهْدِيَنِي

ന്റെ താൽപര്യം 18-ാം സൂക്തത്തിനു താഴെ വ്യക്തമാക്കിയിരിക്കുന്നു. കൊട്ടാരത്തിൽനിന്നെത്തിയ ഗുണകാംക്ഷിയുടെ ഉപദേശം സ്വീകരിച്ച് മുസാ(അ) ഉടനെ പുറപ്പെട്ടു. ഫറവോന്റെ പോലീസുകാർ തന്നെ പിന്തുടരുന്നുണ്ടോ എന്ന് ഭയത്തോടെ നിരീക്ഷിച്ചുകൊണ്ടും 'നാഥാ, ഈ മർദ്ദക ജനത്തിന്റെ പിടിയിൽനിന്ന് എന്നെ രക്ഷിക്കേണമേ' എന്ന് പ്രാർഥിച്ചുകൊണ്ടുമായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ പുറപ്പാട്. എങ്ങോട്ടു പോകണമെന്നോ എങ്ങനെ പോകണമെന്നോ ഒന്നും നിശ്ചയിച്ചുറച്ചുകൊണ്ടല്ല പുറപ്പെട്ടത്. ഈജിപ്തിന്റെ അതിർത്തി കടന്ന ശേഷം മിദ്യാൻ ദേശത്തിന്റെ ദിശയിലേക്ക് സഞ്ചരിക്കാൻ തീരുമാനിച്ചു. ഫലസ്തീൻ പ്രദേശത്തെ അഖബാ ഉൾക്കടലിന്റെ പടിഞ്ഞാറൻ തീരത്ത് അൽപം വടക്കോട്ടു മാറി തബുക്കിൽനിന്ന് അഖബായിലേക്കുള്ള മാർഗത്തിലാണ് മിദ്യാൻ സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നത്. ഇന്ന് ഈ സ്ഥലം അൽബിദ് അന്നാണറിയപ്പെടുന്നതെന്ന് 1959-ൽ അവിടം സന്ദർശിച്ചിട്ടുള്ള മൗലാനാ മൗദൂദി തന്റെ തഫ്സീറിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു.

മുസാ(അ)യുടെ പലായനം സംബന്ധിച്ച ഇസ്രാഇലിലെ കഥകളിൽ ഇങ്ങനെ പറയുന്നുണ്ട്: അദ്ദേഹം ആദ്യം പലായനം ചെയ്തത് അബ്സീനിയയിലേക്കായിരുന്നു. അവിടെ രാജാവിന്റെ ഉറ്റുപാർശവർത്തിയായി കൂറേ വർഷങ്ങൾ ജീവിച്ചു. രാജാവ് മരിച്ചപ്പോൾ രാജ്ഞിയെ വിവാഹം ചെയ്യുകയും രാജാവായി നാൽപ്പതാണ്ട് ആ രാജ്യം ഭരിക്കുകയും ചെയ്തു. നാലു പതിറ്റാണ്ട് കാലം രാജ്ഞിയോടൊത്തു കഴിഞ്ഞിട്ടും അവർ തമ്മിൽ ദാമ്പത്യബന്ധം പുലർത്തുകയുണ്ടായിട്ടില്ല. മക്കളുണ്ടാകാത്തതിൽ നീരസപ്പെട്ട രാജ്ഞി വിവാഹം ജനങ്ങളെ അറിയിച്ചു. നാട്ടുകാർ ആരാധിക്കുന്ന ദൈവങ്ങളെ അദ്ദേഹം ആരാധിക്കുന്നില്ലെന്ന് കുറ്റപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. ജനങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തെ സ്ഥാനത്യാഗം ചെയ്യിച്ചു ധാരാളം പാരിതോഷികങ്ങൾ നൽകിക്കൊണ്ട് നാട്ടിൽനിന്ന് യാത്രയാക്കുകയായിരുന്നു. തുടർന്നാണ് മുസാ(അ) മിദ്യാനിലെത്തുന്നത്. ഖുർആനോ ബൈബിളോ ഇങ്ങനെ ഈ സംഭവങ്ങൾ പരാമർശിക്കുന്നില്ല. മാത്രമല്ല അദ്ദേഹത്തിന്റെ അബ്സീനിയൻ ജീവിതത്തെക്കുറിച്ച് പറയുന്ന കാര്യങ്ങൾ ചരിത്ര യാഥാർഥ്യങ്ങൾക്ക് വിരുദ്ധമാകുന്നു.

ഇബ്റാഹീമി(അ)ന്റെ പുത്രൻ മിദ്യാനും (മദ്യൻ) കുടുംബവും പാർപ്പുറപ്പിച്ച സ്ഥലമാണിത്. തുടർന്ന് ആ സ്ഥലത്തിന് മിദ്യാൻ എന്നും അദ്ദേഹത്തിന്റെ വംശപരമ്പരക്ക് മിദ്യാനികൾ എന്നും പേരുവന്നു. മുസാ നബിയുടെ പ്രപിതാവായ യഅ്ഖൂബി(അ)ന്റെ സഹോദരനാണല്ലോ മിദ്യാൻ. ആ നിലക്ക് മുസാ(അ)യും മിദ്യാനികളും തമ്മിൽ വംശബന്ധമുണ്ട്. ഇതായിരിക്കാം മുസാ(അ)യെ മിദ്യാനിലേക്ക് തിരിയാൻ പ്രേരിപ്പിച്ചതെന്ന് ചരിത്രകാരന്മാർ അനുമാനിക്കുന്നു. മിദ്യാനിൽ എവിടെ, ആരുടെ അടുത്താണ് എത്തേണ്ടതെന്ന് അപ്പോഴും നിശ്ചയമുണ്ടായിരുന്നില്ല. 'എന്റെ നാഥൻ എന്നെ ശരിയായ വഴിക്ക് തന്നെ നയിക്കുമെന്നും ഏതെങ്കിലും സുരക്ഷിത സങ്കേതത്തിലെത്തിക്കുമെന്നും അല്ലാഹുവിൽ പ്രതീക്ഷയർപ്പിച്ചുകൊണ്ട് മുന്നോട്ടു നീങ്ങുകയായിരുന്നു.

മുസാ(അ)യുടെ ഈ പലായനം പ്രവാചകത്വത്തിനു ശേഷം അദ്ദേഹവും സംഘവും ഈജിപ്തിൽനിന്ന് നടത്തിയ പലായനത്തിന്റെ സഭാവത്തിലുള്ളതല്ല. പ്രവാചകന്മാരുടെ പലായനത്തിന്റെ സമയവും ലക്ഷ്യവും മാർഗ്ഗവുമെല്ലാം അല്ലാഹു നേരത്തേ നിർദ്ദേശിച്ചിട്ടുണ്ടായിരിക്കും. അഭൗതികമായ മാർഗദർശനങ്ങളൊന്നുമില്ലാതെ അല്ലാഹുവിന്റെ സംരക്ഷണത്തിൽ പ്രതീക്ഷയർപ്പിച്ചുകൊണ്ടുള്ളതായിരുന്നു മുസാ(അ)യുടെ ഈ പ്രവാചകത്വപൂർവ്വ പലായനം. സത്യത്തിന്റെ മാർഗത്തിൽ കൊടിയ പരീക്ഷണങ്ങളിലേക്കുപെടുന്ന എല്ലാവർക്കും ഇതിൽ വലിയ പാഠമുണ്ട്. അല്ലാഹുവിൽ സർവ്വസ്വം സമർപ്പിച്ചുകൊണ്ട് മുന്നോട്ടുപോകുന്നവരെ അവൻ കൈവിടില്ല എന്നതാണത്. അവരെ അവൻ ഏതെങ്കിലും സുരക്ഷിത സങ്കേതത്തിലെത്തിക്കും.